

Категорія справи № 201/4440/22: **Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема договорів (крім категорій 301000000-303000000), з них; страхування, з них; позики, кредиту, банківського вкладу, з них.**

Надіслано судом: **02.01.2023**. Зареєстровано: **03.01.2023**. Оприлюднено: **04.01.2023**.

Дата набрання законної сили: **09.12.2022**

Номер судового провадження: **2/201/2449/2022**

Справа № 201/4440/22

Провадження 2/201/2449/2022

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

(заочне)

08 листопада 2022 року

м. Дніпро

Жовтневий районний суд м. Дніпропетровська в складі:

головуючого - судді Покопцевої Д.О.,

при секретарі - Ковтун К.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Дніпро цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про стягнення заборгованості, -

ВСТАНОВИВ:

14.07.2022р. ОСОБА_1 звернувся до Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська із позовом до ОСОБА_2 про стягнення боргу за договором позики, інфляційних втрат та трьох відсотків річних.

Ухвалою судді Покопцевої Д.О. від 01.09.2022р. позов прийнято до розгляду, призначено розгляд в порядку спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін (а.с. № 22).

В обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що він 17.05.2021р. уклав з ОСОБА_2 договір позики грошових коштів в сумі 2 000 доларів США. Станом на дату подачі позову взятє на себе зобов'язання відповідачем не виконане. Враховуючи викладене, посилаючись на норми ст.ст. 625, 1049 ЦК України, позивач просив стягнути з відповідача суму боргу за договором позики, а також судові витрати.

Представник позивача - адвокат Добрина Я.О. позовні вимоги підтримав в повному обсязі, просив справу розглядати без його участі та без фіксування процесу технічними засобами, проти ухвалення заочного рішення не заперечував.

Відповідач ОСОБА_2 в судові засідання, які призначалися на 05.10.2022р. та 08.11.2022р., двічі поспіль не з'явився. Про дати судових засідань був повідомлений належним чином.

На виклики суду відповідач не відреагував. Отже, з урахуванням положень п. 4 ч. 8, ч.11 ст. 128 ЦПК України, відповідач вважається таким, що належним чином повідомлений про дату та час слухання справи.

З урахуванням заяви представника позивача від 08.11.2022р. та повторної неявки відповідача при належному повідомленні про дати судових засідань, суд на підставі ч. 4 ст. 223, ч. 2 ст. 247, ч.1 ст. 280 ЦПК України ухвалив у справі заочне рішення в судовому засіданні 08.11.2022р. за відсутності обох сторін та без фіксування процесу технічними засобами.

Суд, дослідивши матеріали справи, об'єктивно оцінивши докази за правилами ст. 89 ЦПК України у сукупності з нормами чинного законодавства, вважає, що позовні вимоги підлягають задоволенню з наступних підстав.

Кожна особа має право в порядку, встановленому законом, звернутися за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів (ч. 1. ст. 4 ЦПК України).

Суд розглядає цивільні справи не інакше, як за зверненням фізичних чи юридичних осіб, поданим відповідно до цього Кодексу в межах заявлених ними вимог і на підставі доказів сторін та інших осіб, які беруть участь у справі (ч. 1. ст.13 ЦПК України).

Як встановлено судом, 17.05.2021р. ОСОБА_1 уклав з ОСОБА_2 договір позики грошових коштів в сумі 2 000 доларів США.

Приймаючи до уваги, що до теперішнього часу відповідач не виконав умов договору позики і не повернув позивачу грошового боргу, порушене право позивача підлягає захисту в судовому порядку шляхом стягнення зазначеної суми на користь позивача.

Відповідно до ст. 526 ЦК України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться. Згідно ст. 530 ЦК України, якщо у зобов'язанні встановлений строк його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Відповідно до ч.2 ст.1047 ЦК України на підтвердження укладення договору позики та його умов може бути представлена розписка позичальника або інший документ, який посвідчує передання йому позикодавцем визначеної грошової суми.

Згідно вимог ч. 1 ст. 1049 ЦК України позичальник зобов'язаний повернути позикодавцеві позику (грошові кошти у такій самій сумі або речі, визначені родовими ознаками, у такій самій кількості, такого самого роду та такої самої якості, що були передані йому позикодавцем) у строк та в порядку, що встановлені договором.

Так, в постанові Верховного Суду України від 02.07.2014р. у справі № 6-79цс14 зазначено, що відповідно до норм ст.ст. 1046, 1047 ЦК України договір позики (на відміну від договору кредиту) за своєю юридичною природою є реальною односторонньою, оплатною або безоплатною угодою, на підтвердження якої може бути надана розписка позичальника або інший письмовий документ, незалежно від його найменування, з якого дійсно вбачається як сам факт отримання в борг (тобто із зобов'язанням повернення) певної грошової суми, так і дати її отримання.

Відповідно до правової позиції Верховного Суду України, яка викладена у постанові Верховного Суду України від 18.09.2013р. № 6-63цс13, письмова форма договору позики внаслідок його реального характеру є доказом не лише факту укладання договору, але й факту передачі грошей.

Як видно з розписки, нею підтверджено факт отримання в борг (тобто із зобов'язанням повернення) певної грошової суми, дату її отримання (17.05.2021р. в сумі 2 000 доларів США, що з урахуванням норм ст.ст. 1046, 1047 ЦК України та вищенаведеної правової позиції Верховного Суду України від 02.07.2014р. у справі №6-79цс14, доводить факт отримання відповідачем грошей у борг.

Відповідно до ч. 2 ст. 625 ЦК України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом. Отже, норми ч. 2 ст. 625 ЦК України щодо сплати боргу з урахуванням установленого індексу інфляції поширюються на випадки

прострочення виконання грошового зобов'язання, визначеного договором у гривні, а тому вимоги позивача про стягнення інфляційних втрат підлягають задоволенню.

Згідно зі ст. 524 ЦК України зобов'язання має бути виражене у грошовій одиниці України - гривні. Відповідно до ч. 1 ст. 533 ЦК України грошове зобов'язання має бути виконане у гривнях. Отже, гривня як національна валюта є єдиним законним платіжним засобом на території України.

Як передбачено нормами Закону України «Про індексацію грошових доходів населення» від 03.07.1991р. № 1282-ХІІ, індекс інфляції (індекс споживчих цін) це показник, що характеризує динаміку загального рівня цін на товари та послуги, які купує населення для невиробничого споживання, а ціни в Україні встановлюються в національній валюті гривні. Офіційний індекс інфляції, що розраховується Державним комітетом статистики України, визначає рівень знецінення національної грошової одиниці України, тобто купівельної спроможності гривні.

Обговорюючи питання розподілу судових витрат, суд зазначає наступне.

Відповідно до п.1 ч.2 ст. 137 ЦПК України розмір витрат на правничу допомогу адвоката, в тому числі гонорару адвоката за представництво в суді та іншу правничу допомогу, пов'язану зі справою, включаючи підготовку до її розгляду, збір доказів, тощо, а також вартість послуг помічника адвоката визначається згідно з умовами договору про надання правничої допомоги та на підставі доказів, щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплаті відповідною стороною або третьою особою.

У постанові Верховного Суду від 17.10.2018р. по справі № 301/1894/17 зазначено, що суд вирішуючи питання розподілу судових витрат, має з'ясувати склад та розмір витрат, пов'язаних з оплатою правової допомоги. На підтвердження цих обставин суду повинні бути надані договір про надання правової допомоги (договір доручення, договір про надання юридичних послуг та ін.), документи, що свідчать про оплату гонорару та інших витрат, пов'язаних із наданням правової допомоги, оформлені у встановленому законом порядку (квитанція до прибуткового касового ордера, платіжне доручення з відміткою банку або інший банківський документ, касові чеки, посвідчення про відрядження). Відсутність документального підтвердження витрат на правову допомогу, а також розрахунку таких витрат є підставою для відмови у задоволенні вимог про відшкодування таких витрат.

Обговорюючи питання розподілу судових витрат відповідно до положень ст. 141 ЦПК України, з урахуванням задоволення позовних вимог, суд вважає за необхідне стягнути з відповідача на користь позивача також суму сплаченого при подачі позову судового збору в розмірі 992 грн. 40коп. (а.с.№7).

На підставі викладеного, керуючись ст.ст.524,526,530,533,625,1047, 1049 ЦК України, Правовою позицією Верховного Суду України, яка викладена у постанові Верховного Суду України від 18.09.2013р. № 6-63цс13, постановою Верховного Суду від 28.03.2018р. у справі № 444/9519/12 (провадження № 14-10цс18), від 24.10.2018р. у справі № 296/12238/15-ц (провадження № 61-29294св18), ст.ст. 4, 10, 12, 13, 19, 76-81, 89, 128-131, 133, 137, 141, ч.4 ст. 223, ч.2 ст. 247, ст.ст. 259, 263-265, ч.1 ст. 280 ЦПК України, суд,

ВИРІШИВ:

Позов ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про стягнення заборгованості - задовольнити.

Стягнути з ОСОБА_2 (РНОКПП НОМЕР_1 , адреса: АДРЕСА_1) на користь ОСОБА_1 (РНОКПП НОМЕР_2 , адреса: АДРЕСА_2) заборгованість за договором позики від 17.05.2021 року у сумі 2055,89 долларів США.

Заочне рішення може бути переглянуте судом, що його ухвалив, за письмовою заявою відповідача. Заяву про перегляд заочного рішення може бути подано протягом тридцяти днів з дня його проголошення. Учасник справи, якому повне заочне рішення суду не було вручене у день його проголошення, має право на поновлення пропущеного строку на подання заяви про його перегляд -

якщо така заява подана протягом двадцяти днів з дня вручення йому повного заочного рішення суду. Строк на подання заяви про перегляд заочного рішення може бути також поновлений в разі пропуску з інших поважних причин.

Позивач має право оскаржити заочне рішення в загальному порядку, встановленому цим Кодексом.

Рішення суду набирає законної сили в порядку, передбаченому ст. 273 ЦПК України, може бути оскаржене впродовж 30 днів до Дніпровського апеляційного суду.

Позивач: ОСОБА_1 , РНОКПП НОМЕР_2 , зареєстроване місце проживання: АДРЕСА_2 .

Відповідач: ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , РНОКПП НОМЕР_1 , зареєстроване місце проживання: АДРЕСА_3 .

Суддя: Д.О. Покопцева